

רשומות

1

קובץ התקנות

1 ביוני 1980

4131

י"ז בסיון תש"ם

עמוד

1758	תקנות פשיטת הרגל (החלפת התוספות לפקודת פשיטת הרגל), תש"ם—1980
1764	תקנות מילוה המדינה (סדרות מסוג "מירון"), תש"ם—1980
1766	תקנות החשמל (מעגלים סנפיים הניזונים במתח נמוך) (תיקון), תש"ם—1980
1767	תקנות הנמלים (בטיחות השיט) (תיקון), תש"ם—1980
1767	תקנות התעבורה (תיקון מס' 6), תש"ם—1980
1768	תקנות בתי דין דתיים (דמי בטלה) (תיקון), תש"ם—1980
1769	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי להחקנת מערכת גז מרכזית), (תיקון מס' 3), תש"ם—1980

מדור לשלטון מקומי

1770	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (רמת-נגב) (תיקון), תש"ם—1980
1771	חוק עזר לאיגוד ערים אזור רמת-גן, בני-ברק וגבעתיים (בתי מטבחים, בתי שחיטה ופיקוח וטרינרי) (שחיטת עופות) (תיקון), תש"ם—1980
1772	חוק עזר לחוף-השרון (מודעות ושלטים) (תיקון), תש"ם—1980
1772	חוק עזר לקרית-טבעון (רשיונות לאופניים) (תיקון), תש"ם—1980

תקנות פשיטת הרגל (החלפת התוספות לפקודת פשיטת הרגל),

תש"ם-1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 113 לפקודת פשיטת הרגל, 1936¹ (להלן – הפקודה),
אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום התוספות הראשונה והשניה לפקודה יבוא:

החלפת התוספות

"התוספת הראשונה"

(סעיף 13(ב))

אסיפות נושים

סימן א': זיכרון

1. אסיפה ראשונה של נושים תכנס תוך 30 יום לאחר שניתן צו הכינוס, זולת אם ראה בית המשפט שנוח יותר לכנס אותה ביום מאוחר מזה.
2. הכונס הרשמי יפרסם, באופן שימצא למתאים, את המועד והמקום שקבע לאסיפה הראשונה.
3. הכונס הרשמי יודיע לחייב לפחות שלושה ימים מראש, בכל דרך שתיראה לו, את הזמן והמקום שקבע לאסיפה הראשונה.
4. הכונס הרשמי או הנאמן רשאים לכנס אסיפות נושים בכל עת ועליהם לעשות כן כל אימת שיורה על כך בית המשפט או שידרוש זאת נושה לפי הוראות פקודה זו.
5. הכונס הרשמי או הנאמן, על פי המקרה, יקבע את מועדי האסיפות ואת מקומן וישלח בהקדם האפשרי הודעה על כך לחייב ולכל נושה ששמו ידוע לו לפי המען הנקוב בתביעתו, ואם לא הגיש תביעה, לפי המען הנקוב בדו"ח על מצב העסקים, או לפי מען אחר הידוע למומן האסיפה, ובלבד שחוקיותה של האסיפה לא תיפגע אם הודעה כאמור לא נשלחה או לא נתקבלה.
6. תעודה מאת הכונס הרשמי או פקידו או תצהיר מאת הנאמן או מטעמו כי ההודעה על דבר אסיפת הנושים נשלחה כהלכה, תשמש ראיה מספקת שהודעה כזו אמנם נשלחה כהלכה לכל אדם שאליו נמענה.
7. נאמן המכנס אסיפת נושים ישלח לכונס הרשמי העתק מההודעה המכנסת את האסיפה.

סימן ב': זכות ההצבעה של נושים רגילים

8. לא תהא זכות הצבעה למי שהוא בחזקת נושה לא באסיפה הראשונה ולא באסיפות שלאחריה, אלא אם הגיש כדין תביעה על חוב בר תביעה המגיע לו מאת החייב.
9. תביעת החוב תוגש לא יאוחר מ-24 שעות לפני הזמן שנקבע לאסיפה, או במועד מוקדם מזה שקבע מומן האסיפה בהודעות ששלח לנושים.

1 ע"ר 1936, תוס' 1, עמ' 21.

10. יושב ראש האסיפה מוסמך לאשר תביעה לשם הצבעה או לדחותה, אך ניתן לערער על החלטתו לפני בית המשפט; היה ליושב ראש ספק אם לקבל את התביעה או לדחותה, יסמן אותה כתביעה שיש עליה התנגדות ויתיר לנושה להצביע על תנאי שאם תקויים ההתנגדות תיפסל הצבעתו.

11. לא תהא זכות הצבעה לנושה על סמך חוב לא-קצוב או מותנה או שאין שוויו ודאי.

12. ניתן צו כינוס נגד שותף בשותפות, יהא כל נושה שהשותף חב לו חוב יחד עם שותפים אחרים בשותפות רשאי להגיש תביעת חוב ולהצביע באסיפות הנושים.

סימן ג': זכות ההצבעה של נושים מובטחים

13. נושה מובטח שלא החזיר את הערובה שבידו, חייב לענין זכות ההצבעה באסיפה לפרש בתביעתו את פרטי ערובתו, תאריך נתינתה ושוויה לפי שומתו, ולא יהא זכאי להצביע אלא בשל היתרה שתהא מגעת לו לאחר הניכוי שוויה; הצביע הנושה בשל כל חובו, יראוהו כאילו החזיר את הערובה שבידו, אלא אם ראה בית המשפט, לפי בקשה שהוגשה לו, ששוויה לא נכלל בתביעתו מחמת היסח הדעת.

14. לא יצביע נושה בשל חוב על סמך שטר חליפין או שטר חוב שבידו, אלא אם הסכים לראות כערובה בידו את מה שחב כלפיו על פי השטר כל מי שהחוב על פיו קודם לחייב ושאינן נגדו צו כינוס, והסכים לשום את שוויה של כל החבות הזאת ולנכות שווי זה מתביעתו לענין הצבעה אך לא לענין דיבידנד.

15. תוך עשרים ושמונה ימים לאחר שהצביע נושה לפי הוראות סעיף 13 יהא הנאמן או הכונס הרשמי מוסמך לדרוש ממנו לוותר על הערובה לטובת כלל הנושים לאחר שישולם לו השווי לפי שומתו בתביעה בתוספת של עשרים אחוזים; נושה כאמור רשאי, לפני שנדרש לוותר על הערובה, לתקן את השומה בהגשת תביעת חוב חדשה ולנכות מחובו את שוויה החדש, אך אם לאחר התיקון ידרוש ממנו הנאמן לוותר על הערובה לא תינתן לנושה התוספת של עשרים אחוזים.

סימן ד': הצבעה על ידי שלוח

16. נושה רשאי להצביע בעצמו או על ידי שלוח להצבעה.

17. יפוי כוח להצבעה ייערך לפי טופס שנקבע ויוגש למזמן האסיפה בתחילת האסיפה, אולם רשאי מזמן האסיפה לדרוש את הצגתו במועד מוקדם שהוא קבע.

18. יפוי הכוח ייחתם ביד הנושה או בא כוחו המוסמך.

19. נושה יכול למנות את הכונס הרשמי לשלוחו להצבעה.

20. ראה בית המשפט שהנאמן, או אדם מטעמו, השתמש בשידול לקבלת יפוי כוח או להשגת מינוי לתפקיד, רשאי בית המשפט להורות שלא ישולם לו כל שכר.

21. שלוח אינו רשאי להצביע באסיפה בעד החלטה העשויה, במישרין או בעקיפין, לאפשר לו או לשותפו או למעבידו לקבל כל טובת הנאה מנכסי החייב, מלבד השיעור המגיע לו כאחד מנושי החייב; אולם אם יש בידו יפוי כוח להצביע בעד מינויו הוא לנאמן, רשאי הוא להצביע על פיהם.

סימן ה': ניהול האסיפה

22. הכונס הרשמי או מי שהוא מינה יהיה יושב ראש האסיפה הראשונה; באסיפות שלאחר-כך יהיה יושב הראש מי שנבחר בהן לכך.
23. בהסכמת האסיפה רשאי היושב ראש לדחות את המשכה מזמן לזמן ולהעתיקה ממקום למקום.
24. היושב ראש יורה שייערך פרוטוקול האסיפה, והוא יחתום עליו.

סימן ו': מנין חוקי

25. בכל ענין שאיננו בחירת יושב ראש, אישור תביעות או דחיית הדיון, אין האסיפה מוסמכת לטפל אלא אם נוכחים בה, בעצמם או על ידי נציגיהם, לפחות שלושה נושים, או כל הנושים — אם מספר כולם אינו עולה על שניים.
26. אם תוך חצי שעה מן הזמן שנקבע לאסיפה אין מנין חוקי של נושים נוכח בה, בין בעצמם ובין על ידי נציגיהם, תידחה האסיפה לשבוע הבא, באותו יום, באותה שעה ובאותו מקום, או למועד ולמקום שיקבע היושב ראש.
27. קולו של הנאמן או נציגו המצביע כנושה או כנציגו של נושה לא יבוא במנין הרוב הדרוש לקבלת החלטה בנוגע לשכרו או להתנהגותו של הנאמן.

סימן ז': הגדרות

28. בתוספת זו ובתוספת השניה —

"הכונס הרשמי" — כונס הנכסים הרשמי לפי סעיף 67 לפקודה זו;

"חוב בר-תביעה" — חוב ברי-הוכחה כמשמעותו בסעיף 2 לפקודה זו, ו"תביעה" תפורש לפי זה;

"ערובה" — בטחון כאמור בסעיף 5(2) לפקודה זו;

"צו כינוס" — צו לקבלת נכסים לפי סעיף 4 לפקודה זו.

התוספת השניה

(סעיף 32)

תביעת חובות

סימן א': סדר הגשת תביעות חוב

1. (א) נושה יתבע את חובו בהקדם ככל האפשר לאחר מתן צו הכינוס, ולא יאוחר מששה חדשים לאחר מכן.
- (ב) לא תקובל תביעת חוב שתוגש לאחר המועד האמור בסעיף קטן (א), אלא אם הראה הנושה טעם מיוחד לאיחור.
2. אם בכוונתו של הנאמן להכריז דייווידנד תוך תקופה קצרה מששה חדשים מיום צו הכינוס, רשאי הוא לדרוש, על אף האמור בסעיף 1(א), שתביעות החוב יוגשו במועד מוקדם שהוא קבע.

3. תביעת חוב תהיה בתצהיר המאמת אותו, ותוגש לכונס הרשמי או לנאמן, אם נתמנה, לפי טופס שנקבע.
4. עושה התצהיר יכול שיהיה הנושה עצמו או מי שהרשהו הנושה או שהורשה למענו; בתצהירו של מורשה יפורטו הרשאתו ומקור ידיעתו.
5. התצהיר יכיל או יזכיר העתק חשבון שיש בו פרטים על החוב, ויציין כל אסמכתא שיש בה לבסס אותו; הכונס הרשמי או הנאמן רשאי בכל עת לדרוש הצגת האסמכתאות.
6. החליט נושה מובטח להגיש תביעת חוב, על אף הערובה שבידו, יציין בתביעתו את שיעור חובו המובטח ומה סכום החוב שאינו מובטח, ככל שקיים כזה; אם יימצא שבתביעת חוב שנעשתה בידי נושה מובטח או למענו לא צויין שהוא נושה מובטח, ימסור הנושה המובטח את ערובתו לכונס הרשמי או לנאמן לטובת כלל הנושים, זולת אם שוכנע בית המשפט, לפי בקשה שהוגשה לו, כי המחלל נבע מהיסח הדעת, ואז יהא בית המשפט רשאי להתיר את תיקון התביעה בתנאים לענין תשלום דיבידנדים ולענינים אחרים שיראה מן הצדק להתנותם.
7. נושה ישא בהוצאות תביעתו, זולת אם ראה בית המשפט להורות בנסיבות מיוחדות הוראה אחרת.
8. כל נושה שהגיש תביעת חוב יהא זכאי לראות ולבדוק את תביעותיהם של נושים אחרים לפני האסיפה הראשונה ובכל זמן סביר.
9. נושה התובע את חובו יפחית ממנו כל הנחה עסקית שנתן.
10. הנושה יציג לפני הכונס הרשמי או לפני הנאמן, אם נתמנה, כל מסמך שעליו מבוססת תביעת החוב.
11. משנתמנה נאמן, יעביר לו הכונס הרשמי, לפי רשימה שיערוך, את כל תביעות החוב שנתקבלו על ידו.

סימן ב': תביעה משותפת של עובדים

12. ניתן להגיש תביעת חוב אחת בעד שכר עבודה המגיע לעובדיו של החייב, כולם או חלקם; את תביעת החוב יכול להגיש נציגם של כל העובדים או של חלקם, ויש לצרף לה רשימה המפרטת את שמות העובדים והסכום המגיע לכל אחד מהם.
13. לתביעת חוב שהוגשה כאמור בסעיף 12 יהיה תוקף כאילו הגיש אותה כל עובד לענין שכר העבודה המגיע לו.

סימן ג': תביעת נושים מובטחים

14. נושה מובטח שמימש את ערובתו רשאי לתבוע את יתרת חובו העודפת על הסכום נטו שמומש.
15. נושה מובטח שמסר את ערובתו לכונס הרשמי או לנאמן לטובת כלל הנושים רשאי לתבוע את מלוא חובו.

16. נושה מובטח המגיש תביעת חוב על אף שלא מימש את ערובתו ולא מסרה, יפרט בתביעתו את פרטי ערובתו, את תאריך נתינתה ואת שוויה לפי שומתו לפני שידרוש דיבידנד, והוא יהיה זכאי לקבל דיבידנד רק לגבי היתרה המגיעה לו לאחר ניכוי אותו שווי.

17. (א) ערובה שנשומה כאמור רשאי הנאמן בכל עת לפדותה בתשלום השווי הנשום לנושה.

(ב) לא הסכים הנאמן לשומת הערובה, רשאי הוא לדרוש שהנכס הכלול בערובה יוצא למכירה בזמנים ובתנאים שיסכימו עליהם הנושה והנאמן, ובאין הסכמה — כפי שיורה בית המשפט; אם המכירה היא במכרז פומבי רשאים הנושה ומטעם נכסי פשוט הרגל — הנאמן, להציע מחיר ולקנות.

(ג) בהודעה בכתב רשאי הנושה בכל עת לדרוש מהנאמן להודיע לו אם הוא בוחר להשתמש בכוחו לפדות את הערובה או לדרוש את מימושה; ואם הנאמן לא הודיע לנושה, תוך שלושה חדשים מיום קבלת ההודעה, שהוא בוחר להשתמש בכוחו האמור, לא יהא זכאי להשתמש בו, וזכות הפדיה וכל זכות אחרת המוקנית לנאמן בנכס הכלול בערובה יוקנו לנושה, וסכום חובו יפתח בסכום שבו נשומה הערובה.

18. (א) נושה ששם את ערובתו כאמור רשאי בכל עת לתקן את שומתו ואת תביעתו אם הראה, להנחת דעת הנאמן או בית המשפט, שהשומה והתביעה יסודן בטעות שבתום לב, או ששוויה של הערובה פחת או גדל מאז שומתו הקודמת.

(ב) כל תיקון כאמור ייעשה על חשבון הנושה ובתנאים שיורה עליהם בית המשפט, וזולת אם התיר הנאמן את התיקון בלי פניה לבית המשפט.

19. משתוקנה שומה לפי סעיף 18, יהזיר הנושה מיד כל דיבידנד שקיבל העודף על מה שהיה זכאי לו לפי השומה המתוקנת, או ישולם לו, מתוך כסף העומד אותה שעה לתשלום דיבידנד ולפני שיועמד לתשלום דיבידנד עתיד, כל דיבידנד או חלק ממנו שלא קיבל מחמת אי דיוקה של השומה הראשונה; אולם לא יהא זכאי לשבש חלוקת דיבידנד שהוכרו עליו לפני תאריך התיקון.

20. מימש נושה את ערובתו לאחר ששם אותה, או מומשה הערובה לפי הוראות סעיף 17, יבוא הסכום גטו שמומש במקום סכום כל שומה ששם הנושה לפני כן, וינהגו בו לכל ענין כבשומה מתוקנת ששם הנושה.

21. נושה מבוטח שלא נהג לפי הוראות סימן זה לא יהא זכאי להשתתף בדיבידנד.

22. בכפוף להוראות סעיף 17 לא יקבל נושה בשום מקרה יותר מסכום הקרן של חובו וריבית כפי שנקבע בפקודה זו.

סימן ד': תביעה לגבי חוזים נפרדים

23. חייב שבתאריך צו הכינוס היה חב בשל חוזים נפרדים בהיותו שותף בכמה שותפויות נפרדות, או בהיותו גם בעל חוזה יחיד וגם שותף בשותפות, העובדה שהשותפויות מורכבות כולן או חלקן משותפים זהים, או שבעל החוזה היחיד הוא גם אחד מבעלי חוזה משותף, לא תמנע תביעה בשל החוזים מכל אחד מן הנכסים החבים, לפי ענינו.

סימן ה': תשלומים עייתיים

24. היה מועד הפרעון של דמי שכירות או של תשלום אחר חל במועד קצוב, וניתן צו הכינוס שלא באותו מועד, רשאי הזכאי לתשלום לתבוע סכום יחסי מהחוב המגיע לו עד לתאריך צו הכינוס.

סימן ו': ריבית

25. כל חוב וסכום קבוע — אף אם זמן פרעונו אינו קבוע — שאין עליו הסכם לשלם ריבית או פיצוי אחר בשל פיגור בתשלום, וביום מתן צו הכינוס כבר עבר זמן פרעונו והוא בר-תביעה בפשיטת רגל, רשאי הנושה לתבוע עליו ריבית או הפרשי הצמדה או הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א — 1961², לתקופה שזמן הפרעון הקבוע במסמך בכתב ועד לתאריך הצו, ואם לא נקבע זמן פרעון כך — לתקופה שזמן היום שבו נמסרה הודעה לחייב — שבה נאמר שידרשו ממנו ריבית או הפרשי הצמדה כאמור מתאריך ההודעה עד לפרעון — ועד לתאריך הצו.

סימן ז': חוב שפרעונו בעתיד

26. חוב שזמן פרעונו לא הגיע בעת שעשה החייב מעשה פשיטת רגל, רשאי הנושה לתבועו כאילו הוא עומד לפרעון מיד, והוא זכאי לדיבידנדים בשווה לנושים האחרים בניכוי ריבית, הפרשי הצמדה או הפרשי הצמדה וריבית, לפי הענין, שיחושבו מיום הכרזת הדיבידנדים ועד לזמן שבו היה החוב משתלם בתנאים שלפיהם נוצר.

סימן ח': קבלת תביעות ודחייתן

27. (א) הנאמן יבדוק כל תביעת חוב ואת היסוד לחוב, וחייב הוא — תוך 90 יום לאחר שהגיעה לידי — לקבלה או לדחותה בכתב, כולה או חלקה, או לדרוש ראיות נוספות התומכות בה, ולהמציא לנושה בהקדם את החלטתו המנומקת; הגבלת הזמן האמורה אינה חלה על הכונס הרשמי בשמשו כנאמן.

(ב) הכונס הרשמי רשאי להאריך את המועד האמור בסעיף קטן (א).

28. הוגשה תביעת חוב במועד מוקדם שקבע הנאמן לפי סעיף 2, חייב הוא לבדקה ולהמציא לנושה את החלטתו המנומקת תוך 30 יום מן המועד שקבע כאמור.

29. (א) מצא הנאמן שתביעת חוב נתקבלה שלא כיאות, רשאי בית המשפט, לפי בקשת הנאמן ואחרי הודעה לנושה התובע, לבטל את התביעה או להפחית את סכומה.

(ב) נמנע הנאמן מלהגיש לבית המשפט בקשה כאמור, רשאי החייב או כל נושה לבקש מבית המשפט לבטל תביעה שנתקבלה כאמור או להפחית את סכומה.

30. בית המשפט רשאי, לפי ערעור נושה שהחלטת נאמן בתביעתו לא הגיחה את דעתו, לשנות את ההחלטה או ליתן אחרת במקומה, ובלבד שהבקשה הוגשה לו לא יאחר מ־21 יום מיום המצאת ההחלטה לנושה.

2 ס"ח תשכ"א, עמ' 192; תשל"ט, עמ' 28.

31. (א) חייב הנאמן, תוך חמישה עשר יום מיום שהומצא לו עותק ערעור כאמור בסעיף 30, להגיש אותה תביעה לבית המשפט בצירוף נמוקי דחייתו.
- (ב) משבירר בית המשפט את הערעור תוחזר תביעת החוב לנאמן, אלא אם החליט בית המשפט לדחותה לחלוטין.
32. עד שלא נתמנה נאמן יהיו לכונס הרשמי כל סמכויותיו של נאמן לענין בדיקת תביעות, קבלתן ודחייתן, וכל פעולה והחלטה שלו בענינים אלה יהיו ניתנות לערעור כאילו היו של נאמן."

שמואל תמיר
שר המשפטים

כ"ה באייר תש"ם (11 במאי 1980)
(חמ 1095-3)

תקנות מילוה המדינה (סדרות מסוג "מירון"), תש"ם-1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3, 4, 13 ו-16 לחוק מילוה המדינה, תשל"ט-1979, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. כל סדרה של איגרות חוב מסוג "מירון" המוצאת על פי החוק תסומן במספר החל ב-5301 ותכונה "מילוה המדינה, תש"ם-1980" בתוספת ציון מספר הסדרה.
2. איגרות החוב יוצאו באיגרות חוב רשומות על שם.
3. איגרות החוב ימכרו לקופות גמל לקצבה בלבד.
4. איגרות החוב יוצאו בשווי נקוב של 100 שקלים או כפילה של 100 שקלים.
5. ביום הוצאת איגרות החוב וביום המכירה שלאחריו ימכרו איגרות החוב בשווי הנקוב; לאחר מכן תיווסף למחיר המכירה ריבית של 5.5% לשנה מיום ההוצאה עד ליום המכירה בפועל.
6. איגרות החוב יהיו בנוסח שבתוספת.
7. איגרות החוב ישאו ריבית של 5.5% לשנה.
8. הריבית תשולם בשיעורים חצי שנתיים בכל ששה חדשים, החל ביום שלאחר תום ששה חדשים מיום הוצאת הסדרה על איגרות החוב.
9. (א) סכום הריבית על איגרות החוב, כפי שישתנה עקב תנאי ההצמדה, ישולם בהמחאות שיישלחו בדואר רשום לפי המען הרשום של בעל איגרות החוב, ובמקרה של בעלים משותפים — לפי המען הרשום של מי שרשום ראשונה בפנקס או לפי המען של האדם אשר הבעל או הבעלים המשותפים הורו עליו בכתב למינהלה; משלוח המחאה כאמור, דינו כמסירת המחאה לידי הבעל.
- (ב) על פי בקשתו של בעל איגרת חוב, ניתן לשלם לו את הריבית עליה כפי שתשתנה עקב תנאי ההצמדה, על ידי זיכוי חשבון בבנק כפי שיוורה בעל האיגרת.

איגרות חוב
מסוג "מירון"

סוג איגרות
החוב

ככירה לקופות
גמל

השווי הנקוב

מחיר מכירה

נוסח איגרות
החוב

שיעור הריבית

פרקי הזמן
לתשלום הריבית

דרכי תשלום
הריבית

10. איגרות החוב ייפדו בשנים עשר שיעורים שנתיים רצופים החל ביום השנה התשיעי שלאחר הוצאתן; בשנים התשיעית עד השמונה-עשרה שלאחר הוצאת איגרות החוב ייפדה כל שנה 8% מסכום איגרות החוב; בשנה התשע-עשרה שלאחר הוצאתן ייפדה 10% מסכום איגרות החוב ובשנה העשרים תיפדה יתרת סכום איגרות החוב; מהמועד שנקבע לפדיון ואילך לא ישאו איגרות החוב ריבית ולא יובאו בחשבון הפרשי הצמדה.

דרכי הפדיון

11. (א) שיעורי הפדיון של איגרות החוב, כפי שישתנו עקב תנאי ההצמדה, ישולמו בהמחאות שיישלחו בדואר רשום לפי המען כאמור בתקנה 9, ובלבד שאם הוצאו לבעל הרשום איגרות החוב ישולם לו שיעור הקרן האחרון לאחר שימסור אותן למינהלה, במישרין או באמצעות בנק; משלוח ההמחאות כאמור, דינו כדין מסירת ההמחאה לידי הבעל.

(ב) על פי בקשתו של בעל איגרת חוב ניתן לשלם לו את שיעור הפדיון של איגרת החוב כפי שישתנה עקב תנאי ההצמדה על ידי זיכוי חשבון בבנק כפי שיוורה בעל האיגרת.

תנאי ההצמדה

12. (א) השווי הנקוב של כל איגרת חוב והריבית המשתלמת עליה, יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן כמפורט להלן: אם יתברר מתוך מדד המחירים לצרכן שנתפרסם לאחרונה לפני הגיע זמן פרעונו של קרן או של ריבית כלשהו (להלן — המדד החדש) כי המדד החדש עלה לעומת המדד שנתפרסם לאחרונה לפני הוצאת הסדרה של איגרות החוב (להלן — המדד היסודי), תשולם אותה קרן או אותה ריבית, כשהן מוגדלות באופן יחסי לשיעור העליה של המדד החדש לעומת המדד היסודי.

(ב) בתקנה זו, "מדד המחירים לצרכן" או "מדד" — מדד המחירים לצרכן שקבעה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, אף אם יתפרסם על-ידי כל מוסד ממשלתי אחר, לרבות כל מדד רשמי אחר שיבוא במקומו, בין שהוא בנוי על אותם נתונים שעליהם בנוי המדד הקיים ובין אם לאו; אם יבוא מדד אחר, תקבע הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה את היחס שבינו לבין המדד המוחלף.

סגירת הפנקס

13. המינהלה רשאית לסגור את הפנקס 30 יום לפני מועד הפרעון של כל סכום קרן או ריבית ולא לרשום בו כל העברות איגרות חוב.

מכירת איגרות החוב

14. איגרות החוב יימכרו באמצעות בנק ישראל, בנק הדואר, מוסד בנקאי ומוסד כספי כמשמעותם בחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954,² חברי הבורסה לגיירות ערך בתל-אביב בע"מ או גמול חברה להשקעות בע"מ.

עמלה

15. העמלה שתשולם לאדם שקיבל על עצמו הפצת איגרות החוב לא תעלה על שני אחוזים מהשווי הנקוב של איגרות החוב.

תחילת מועד ביום מנוחה

16. חל מועד הנקוב בתקנות אלה ביום מנוחה כמשמעותו בפקודת ימי מנוחה, תשי"ח-1948,³ ביום העצמאות, ביום הפורים, ב"ט באב או ב"י בינואר, יידחה המועד הנקוב ליום החול שלאחריו.

2 ס"ח תשי"ד, עמ' 192; תשי"ל, עמ' 125.

3 ע"ר תש"ח, תוס' א', עמ' 12; ס"ח תשר"ב, עמ' 10.

תוספת

(תקנה 6)

נוסח איגרות החוב

מדינת ישראל

מילווה המדינה, תשל"ט—1979

סדרה

מס' סידורי

איגרת חוב מסוג "מירון" רשומה על שם נושאת ריבית של 5.5% לשנה

עומדת לפדיון ביום

לירות

1. איגרת חוב זו מוצאת בהתאם להוראות חוק מילווה המדינה, תשל"ט—1979, והתקנות שהותקנו על פיו והנוגעות לסדרה האמורה.
2. איגרת חוב זו נרשמה בפנקס איגרות החוב על שם
3. סכומי הקרן והריבית של איגרת חוב זו ישולמו בהמחאות לפי המען הרשום של הבעל, ובמקרה של בעלים משותפים — לפי המען הרשום של מי שרשום ראשונה בפנקס, או לפי המען של האדם אשר הבעל או הבעלים הורו עליו בכתב למינהלה; שיעור הקרן האחרון ישולם כאמור עם מסירת איגרת החוב למינהלה.
4. על פדיון הקרן ותשלום הריבית של איגרת חוב זו יחולו תנאי ההצמדה המפורטים בתקנות הנוגעות לסדרה האמורה.
5. המדד היסודי לפיו ישולמו הפרשי הצמדה על איגרת חוב זו הוא המדד לחודש * 19.....

תאריך ההוצאה (.....)

ממשלת ישראל

החשב הכללי

שר האוצר

* המדד שפורסם לאחרונה לפני הוצאת איגרת החוב.

יגאל הורביץ

כ"ג באייר תש"ם (9 במאי 1980)

שר האוצר

תקנות החשמל (מעגלים סומיים הניזונים במתח נמוך) (תיקון), תש"ם—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 13 לחוק החשמל, תשי"ד—1954, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתקנות החשמל (מעגלים סופיים הניזונים במתח נמוך), תש"ם—1979, אחרי תקנה 49 יבוא:
"סייג לתחולה 50. תקנות אלה לא יחולו על בניה שלגביה נחתמו חוזים לפני כניסתן לתוקף."

2. תחילתן של תקנות אלה ביום תחילת התקנות העיקריות.

יצחק מודעי

י"ט באייר תש"ם (5 במאי 1980)

שר האנרגיה והתשתית

(חמ 1014—3)

1 ס"ח תשי"ד, עמ' 190. 2 ק"ת תש"ם, עמ' 74.

תקנות הנמלים (בטיחות השיט) (תיקון), תש"ם—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א—1971,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות הנמלים (בטיחות השיט), תשכ"ה—1965,² בתקנה 1, במקום הגדרת "האמנה" יבוא:

"האמנה" — האמנה הבינלאומית בדבר בטיחות החיים בים, 1974, אשר נחתמה בלונדון ביום 1 בנובמבר 1974; או כל אמנה אחרת שישראל צד לה, לרבות פרוטוקולים הבאים לתקן אותה אמנה."

חיים לנדאו
שר התחבורה

כ"ז באייר תש"ם (13 במאי 1980)
(חמ 610—3)

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
2 ק"ת תשכ"ה, עמ' 1162; תשל"ז, עמ' 226, 1349; תשל"ט, עמ' 413.

תקנות התעבורה (תיקון מס' 6), תש"ם—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 345 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות), במקום תקנת משנה (ז) יבוא:

"(ז) מחזירור מרובע או עגול ששטחו המחזיר אור יהיה לפחות 20 ס"מ מרובעים."

תיקון תקנה 356

2. בתקנה 356 לתקנות העיקריות —

(1) בתקנת משנה (ג), במקום "באמבולנס" יבוא:

"באמבולנס וברכב אחר ששנת ייצורו 1981 או לאחריה."

(2) אחרי תקנת משנה (ג) יבוא:

"(ד) לאחר ששה חדשים מיום פרסומה של תקנת משנה זו לא יירשם רכב ולא יחודש רשיונו של רכב שהשמשות המותקנות בו כולן או מקצתן צופו בחומר ציפוי בין בהתזה, בין בהדבקה ובין בכל דרך אחרת, אלא אם הוא עומד בדרישות תקן ישראלי מס' 546 לשמשות בטיחות לכלי רכב ממונעים והמתיחס לשמשה הקדמית (להלן — התקן) כולן או מקצתן כפי שיוורה מנהל האגף לרכב ולשרותי תחזוקה במשרד התחבורה."

(ה) העתק התקן מופקד במשרד התחבורה בירושלים ובאגף הרכב ושרותי תחזוקה של משרד התחבורה, בתל-אביב, וכל אדם רשאי לעיין בו שם בשעות שהמשרדים האמורים מתוחים לקהל."

חיים לנדאו
שר התחבורה

כ"א באייר תש"ם (7 במאי 1980)
(חמ 83—3)

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
2 ק"ת תשכ"א, עמ' 1425; תש"ם, עמ' 1617.

קובץ התקנות 4131, י"ז בסיון תש"ם, 1.6.1980

תקנות בתי דין דתיים (דמי בטלה) (תיקון), תש"ם – 1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 6 ו-8 לחוק בתי דין דתיים (הזמנה לבית הדין), תשט"ו-1956¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום התוספת לתקנות בתי דין דתיים (דמי בטלה), תשי"ז-1957², יבוא:

החלפת התוספת

"תוספת"

(תקנות 1 ו-2)

בלירות

עד 780 (1) דמי בטלה ליום התייצבות

(2) דמי לינה לכל לילה שעל העד ללון מחוץ לביתו –

עד 700 (א) אם המציא קבלה

60 (ב) ללא קבלה

(3) שכרו של מומחה מאוצר המדינה –

(א) כשהעדות לא הצריכה עשיית עבודת מומחה

עד 360 לצורך המשפט

אולם אם מקום עבודתו הקבוע של המומחה מרוחק יותר משלושים קילומטר מבית המשפט והיה עליו לבוא

עד 90 לבית המשפט לצורך מתן העדות בלבד יווסף לשכר האמור

עד 720 (ב) כשהעדות הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט

(4) (א) שכרו של רופא:

עד 720 (1) בעד בדיקת גופו של אדם

עד 200 (2) בעד תעודה רפואית שאינה מצריכה בדיקה

עד 750 (3) בעד חוות דעת רפואית בכתב

(ב) בית הדין רשאי להוסיף על הסכום הנקוב בפריט משנה (א) (3) סכום שלא יעלה על עשרים וחמישה אחוזים למאה ממנו, בשים לב למידת הטורח, להיקף או להעמקה שהיו כרוכים במתן השירות.

(ג) רופא שהעיד בבית הדין על חוות דעת רפואית שנתן בכתב יחא זכאי גם לשכר כמומחה לפי הרשימה של פריט 3 (א) ובית הדין רשאי לפסוק לו שכר נוסף בשל נסיעות לפי הסיפה של אותו פריט, וכן דמי לינה לפי פריט (2).

(5) (א) שכר של מומחה רפואי בעד חוות דעת בכתב כולל

מתן עדות על חוות הדעת בישיבה אחרת של בית הדין עד 1200 עד 3600

החילה

2. תחילתן של תקנות אלה מיום כ"ט בניסן תש"ם (15 באפריל 1980).

אהרן אבוחצירא
שר הדתות

כ"ט בניסן תש"ם (15 באפריל 1980)
(חמ 1198-3)

1 ס"ח תשט"ו, עמ' 40.

2 ק"ת תשי"ז, עמ' 1400; תשכ"ו, עמ' 1848.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי להתקנת מערכת גז מרכזית)
(תיקון מס' 3), תש"ם—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—
 1957, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי להתקנת מערכת גז מרכזית), תשל"ח—1978² —

(1) במקום סעיפים 1 (א) עד (ו) ו-7 יבוא:

שכר בלירות ליחידת דיור	טור ב'	שירות	טור א'
1. התקנת צינור מרכזי או דירתי —			
48.90 לכל מטר, מחולק באופן יחסי		(א) צינור נחושת $\frac{1}{4}$ אינץ' שקטרו החיצוני מ-6.3 עד 6.6 מ"מ	
55.15 לכל מטר, מחולק באופן יחסי		(ב) צינור נחושת 5/16 אינץ' שקטרו החיצון מ-7.9 עד 8.3 מ"מ	
63.50 לכל מטר, מחולק באופן יחסי		(ג) צינור נחושת $\frac{3}{8}$ אינץ' שקטרו החיצון מ-9.3 עד 9.6 מ"מ	
69.80 לכל מטר, מחולק באופן יחסי		(ד) צינור נחושת שקטרו החיצון מ-9.6 עד 10.2 מ"מ	
		(ה) צינור $\frac{1}{2}$ אינץ' שקטרו החיצון מ-12 עד 12.9 מ"מ —	
96.55 לכל מטר, מחולק באופן יחסי		(1) משקל לא פחות מ-358 גרם, עובי דופן לא פחות מ-1.1 מ"מ	
79.00 לכל מטר, מחולק באופן יחסי		(2) משקל לא פחות מ-274 גרם	
77.10 לכל מטר, מחולק באופן יחסי		(3) משקל לא פחות מ-265 גרם, ועובי דופן מילימטר אחד	
134.60 לכל מטר, מחולק באופן יחסי		(ו) צינור נחושת $\frac{1}{2}$ אינץ' שקטרו החיצון 19 מ"מ ומשקלו לא פחות מ-540 גרם	

(2) במקום סעיף 7 יבוא:

7. התקנת ציוד במרכז ההספקה ובריכוז המונים 661.00 לכל יחידת דיור

2. תחילתו של צו זה ביום כ"ה באייר תש"ם (11 במאי 1980).

גדעון פת
 שר התעשייה, המסחר והתיירות

כ"ה באייר תש"ם (11 במאי 1980)
 (חמ-565-3)

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשל"ט, עמ' 32.
 2 ק"ת תשל"ח, עמ' 1635; תש"ם, עמ' 561, 745.

מדור לשלטון מקומי

צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (רמת-נגב) (תיקון), תש"ם-1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח-1958², במקום פרט (מו) יבוא:

החלפת פרט (מו)
בתוספת הראשונה

"(מו)

רמת-נגב

בפרט זה, "מפה" — המפה של אזור רמת-נגב הערוכה בקנה מידה 1:100,000. והחתומה ביד שר הפנים ביום כ"א באדר תשי"ם (9 במרס 1980) ושהעתקים ממנה נמצאים במשרד הפנים, ירושלים, במשרד הממונה על מחוז הדרום, באר-שב, ובמשרד המועצה האזורית רמת-נגב.

טור ב'

טור א'

חלקי גושים 39011, 39012, כמסומן במפה ;	אשלים
חלק מגוש 39012, כמסומן במפה ;	טללים
חלקי גושים 38591, 39012, 39013, 39072, 100184 ו-100325, כמסומן במפה ;	משאבי-שדה
חלקי גושים 38592, 100174, 100184, 100323, כמסומן במפה ;	רביבים
חלקי גושים 39012, 39013, 39014, 39023 ו-39070, כמסומן במפה.	שדה-בוקר

גושים : 39004 עד 39010, 39015 עד 39022, 39025 עד 39029, 39035 עד 39039, 39047, 39049, 39050, 39056 עד 39058, 39068, 39069, 39075 עד 39080, 39080, 39081, 39080, 39798 עד 39795, 39793, 39792, 100170, 100171, 100173, 100175, 100176, 100183, 100185 עד 100188, 100328 ו-100380 בשלמותם.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 ק"ת תשי"ח, עמ' 1256; תשל"ט, עמ' 49.

חלקי גושים: 38591, 38592, 39011 עד 39014, 39023, 39024, 39030 עד 39034, 39048, 39070 עד 39073, 39790, 39791, 39799, 100159, 100164 עד 100167, 100172, 100174, 100184, 100193/1 עד 100195, 100323 ו-100325, כמסומן במפה.

הלק מהשטח המסומן במפה באות ה'."

יוסף בורג
שר הפנים

כ"א באדר תש"ם (9 במרס 1980)
(חמ 702-3)

חוק עזר לאיגוד ערים אזור רמת-גן, בני-ברק וגבעתיים (בתי מטבחים, בתי שחיטה ופיקוח וטרינרי) (שחיטת עופות) (תיקון), תש"ם—1980

בתוקף סמכותה לפי סעיף 14 לחוק איגוד ערים, תשט"ו—1955, מתקינה מועצת איגוד ערים אזור רמת-גן, בני-ברק וגבעתיים (בתי מטבחים, בתי שחיטה ופיקוח וטרינרי) חוק עזר זה:

1. בחוק עזר לאיגוד ערים אזור רמת-גן, בני-ברק וגבעתיים (בתי מטבחים, בתי שחיטה ופיקוח וטרינרי) (שחיטת עופות), תשל"ח—1978² (להלן — חוק העזר העיקרי), בסעיף 17, במקום "50 אגורות" יבוא "10 אגורות חדשות".

החלטת התוספת

2. במקום התוספת לחוק העזר העיקרי יבוא:

"תוספת" (סעיף 15)

אגרת שרותים
באגורות חדשות

25

לכל תרנגול

40

לכל ברווז, אווז

"80

לכל תרנגול הודו

מתתיהו אדלר

נתאשר.

י"ד באייר תש"ם (30 באפריל 1980) יושב ראש מועצת איגוד ערים אזור רמת-גן, בני-ברק וגבעתיים (בתי מטבחים, בתי שחיטה ופיקוח וטרינרי)
(חמ 329-3)

יוסף בורג
שר הפנים

1 ס"ח תשט"ו, עמ' 48.
2 ק"ת תשל"ח, עמ' 1578; תשל"ט, עמ' 1628.

חוק עזר לחוף-השרון (מודעות ושלטים) (תיקון), תש"ם—1980

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית חוף-השרון חוק עזר זה:

1. בתוספת השניה לחוק עזר לחוף-השרון (מודעות ושלטים), תשי"ט—1958², במקום פרטים 3 ו-4 יבוא:

תיקון התוספת השניה

האגרה בשקלים

3" (א) שלט המותקן בשטח התפוס על ידי עסק —
ששטחו במ"ר (ועד בכלל) — לשנה —

עד 1	10
למעלה מ-1 עד 2	20
למעלה מ-2 עד 4	30
למעלה מ-4	50

(ב) לכל שלט שני או שלט נוסף — כפל האגרה שנקבעה בפסקה (א).

4. לכל מטר מרובע או חלק ממנו של שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק — לשנה

"20

דוד אמן

נתאשר.

ראש המועצה האזורית חוף-השרון

כ"א באדר תש"ם (9 במרס 1980)

(חמ 17-8)

יוסף בורג

שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 ק"ת תשי"ט, עמ' 207.

חוק עזר לקרית-טבעון (רשיונות לאופניים) (תיקון), תש"ם—1980

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 (א) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית קרית-טבעון חוק עזר זה:

1. בסעיף 4 (ב) לחוק עזר לקרית-טבעון (רשיונות לאופניים), תשכ"ג—1962³, במקום "לירה וחצי" יבוא "שקל אחד".

תיקון סעיף 4

ע' בן-דרור

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-טבעון

כ"ז בניסן תש"ם (13 באפריל 1980)

(חמ 20-8)

אני מסכים.

חיים לנדאו
שר התחבורה

יוסף בורג
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
3 ק"ת תשכ"ג, עמ' 36; תשל"ה, עמ' 78.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).